

פעמיים ביקורת, פעמיים כתבי אישום, פעמיים זינו

חקלאי מיבנאל זוכה פעמיים מכתבי אישום שהגישו אותם פקחים של משרד התמי"ת

בתיאור המקרה, כתב השופט. "בהמשך, כשנוזהה נשאלה על ידי עו"ד אטוד בקשר לשיחה של איתי עם המשטרה, היא כבר הייתה מוכנה להודות שאינה יודעת כלל אם איתי התקשר למשטרה רק כשהיה כבר עמה במכונית, או שמא התקשר גם לפני כן, בעת ששוחח עם הנאשם. התוצאה היא, שמשקל עדותה של נוזהה באשר לדברים שהוחלפו בין איתי לבין הנאשם הוא זניח".

השופט ציין עוד, כי שניונים בגרסתו של איתי מפחיתים בעיניו גם את המשקל הראייתי של עדותו. לדבריו, אף שהמאשימה מייחסת להו"ך תקיפה של איתי, לא הייתה חקירה של משטרת ישראל בעניין חשד לתקיפה, והמאשימה לא הגישה אל בית המשפט המוסמך כתב אישום נגד הו"ך בגין תקיפה.

גרסתו של הו"ך היא כי לאחר שהביע את כעסו על כך שאיתי גרם להפסקת עבודתו של אחד העובדים, איתי ביקש ממנו את הדרכונים של העובדים. הו"ך אמר שאינו יודע היכן הדרכונים, וכי אשתו היא שיודעת זאת. הנאשם ניסה להשיג את אשתו טלפונית אך לא הייתה תשובה, ולפיכך, הציע שאיתי ימשיך את הביקורות ביבנאל ויחזור לאחר מכן, אלא שאיתי לא הסכים לכך, וגרס כי אין מדובר בתכנית "כבקשתך". הו"ך אמר לאיתי שהוא אינו יכול לעזור לו באותו רגע, ואיתי השיב שהוא יטרטר אותו כיומונים למשרדי המאשימה בחיפה. בתגובה אמר הו"ך לאיתי שיעזוב את המשק. איתי התקשר למשטרה וביקש שישלחו ניידת. היומנאי שאל אם יש בידיו צו מבית משפט. איתי השיב בשלילה והשוטר ענה לאיתי שיעזוב את המשק, ואיתי אכן עזב.

בשאלה האם הוכח יסוד האשמה בקשר לאי התייצבות הו"ך לחקירה קבע השופט, כי הוכח כי הומצא לנאשם ההומנות להיחקר. עוד הוכח כי המאשימה יומה את דחיית המועדים הראשונים והודיעה על כך לנאשם.

הו"ך לא התייצב לחקירה ביום 9/9/07, אלא שלא הוכח כי קיבל הזמנה לאותה חקירה. "אררבא, קיבלתי את גרסתו כי לא קיבל את ההזמנה האמורה. על כן אין להרשיע את הו"ך גם בעניין אי התייצבותו לחקירה", כתב השופט וזכה את הו"ך.

שופט בית הדין לענייני עבודה חיים ארמון זכה את צבי הו"ך מיבנאל מאשמת אי התייצבות לחקירה במשרדי התמי"ת ומכך שלא איפשר למפקחי התמי"ת לבצע אצלו ביקורת.

הו"ך, בעל משק חקלאי ביבנאל, קיבל היתר להעסיק במשקו עובדים זרים בעבודות חקלאיות. ביום 4/1/06 נערכה ביקורת במשקו על ידי המפקחים נוזהה וזעבי ואיתי צרפתי. בעקבות הביקורת הוטל על הו"ך קנס מנהלי בטענה, שהמגורים שהעמיד לרשות העובדים הזרים לא היו הולמים. הו"ך ביקש להישפט, ועקב כך הוגש נגדו כתב אישום והשופטת ורד שפר זיכתה אותו מכל אשמה.

ביום 13/3/07 שוב באו נוזהה ואיתי לערוך ביקורת במשקו. השניים הגיעו לשרה שם עסקו 3 עובדים זרים בקטיף ירק. העובדים ציינו כי דרכוניהם נמצאים אצל הו"ך. איתי ביקש מאחד העובדים לביא עמו לביטוח של הו"ך. באותה עת עמד הו"ך ביחד עם אדם אחר בתצר ביתו. כשראה שהפקח מגיע אליו ביחד עם אחד העובדים, כעס על כך שאיתי גרם להפסקת עבודתו של העובד, והחל דין ודברים.

לדברי השופט, הו"ך אינו מואשם בעבירות הקשורות לעצם העסקת העובדים הזרים, לתנאי העסקתם או לתנאי המגורים שלהם. האישום המיוחס להו"ך מצריך קביעת עובדות בשני עניינים בלבד: האם הפריע למפקח לבצע ביקורת, והאם לא הגיע להיחקר לאחר שזומן לכך.

"בחנית תיאור המקרה שנכתב על ידי איתי ביום האירוע, מעלה כי בכל הנוגע לעימות בין הנאשם לבין איתי, כתב איתי את הדברים בגוף ראשון יחיד. אין בתיאור המקרה מאומה שמאזכר אפשרות שגם נוזהה הייתה נוכחת באותה שיחה", כתב השופט. בתקירתו של איתי על ידי באת כחו של הו"ך, עו"ד שושנה אטוד מכפר תבור, קבע השופט כי לא ניתן היה להבין ממנה האם נוזהה הייתה במכונית בעת הוויכוח או שהייתה לידם.

"על סמך כל אלה אני סבור שניתן לקבוע, כי נוזהה לא הייתה ביחד עם איתי בעת שיחתו עם הנאשם, אלא נותרה במכונית, שהייתה מחוץ לחצר, במרחק מספר מטרים. מכאן, שכל הידוע לנוזהה על הדברים שמיחסים לנאשם, ידוע לה ממה שאיתי סיפר לה או ממה שאיתי כתב